ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 23.06.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

303

VYHLÁŠKA
Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej

z 1. júna 1992,

ktorou sa vykonáva devízový zákon

Federálne ministerstvo financií a Štátna banka česko-slovenská po dohode s Ministerstvom financií Českej republiky a s Ministerstvom financií Slovenskej republiky podľa § 49 devízového zákona č. 528/1990 Zb. v znení zákona č. 228/1992 Zb. (ďalej len „zákon“) ustanovujú:

Ohlasovacia povinnosť (k § 9 zákona)

§ 1

(1) Ohlasovaciu povinnosť podľa § 9 ods. 1 písm. a), c) a d) zákona je devízový tuzemec - právnická osoba povinná splniť najneskôr do 20 dní po skončení mesiaca, v ktorom nastala skutočnosť, ktorá sa má ohlásiť.

(2) Ohlasovaciu povinnosť podľa § 9 ods. 1 písm. b) zákona je devízový tuzemec - právnická osoba povinná splniť najneskôr do 60 dní od nadobudnutia nehnuteľnosti v zahraničí. Prehľad o príjmoch a výdavkoch spojených s touto nehnuteľnosťou je devízový tuzemec - právnická osoba povinná ohlásiť najneskôr do dvoch mesiacov po skončení kalendárneho roka.

(3) Ohlasovacej povinnosti podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona nepodliehajú peňažné pohľadávky a peňažné záväzky nepresahujúce 500 000 Kčs v čase vzniku peňažnej pohľadávky alebo peňažného záväzku.

Úľava z ponukovej povinnosti (k § 11 zákona)

§ 2

Ponuková povinnosť podľa § 11 ods. 1 zákona sa nevzťahuje na devízové prostriedky, ktoré devízový tuzemec - právnická osoba získa

a) darom, dedením alebo odkazom,

b) ako úrok z devízového účtu vedeného devízovou bankou.

§ 3

Ponuková povinnosť podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona sa nevzťahuje na devízové prostriedky, ktoré má vyplatiť devízovému tuzemcovi - fyzickej osobe devízový cudzozemec prostredníctvom devízového tuzemca - právnickej osoby.

§ 4
(k § 13a ods. 3 a 4 zákona)

Devízová banka je povinná predať devízové prostriedky na zabezpečenie obrany a bezpečnosti štátu [§ 13a ods. 3 písm. a) zákona] Federálnemu ministerstvu obrany, Federálnemu ministerstvu vnútra a Federálnej bezpečnostnej informačnej službe.

§ 5
Úľava z povinnosti na prevod (k § 10, 16 a 24 zákona)

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže použiť v zahraničí bez devízového povolenia sumu hradenú v zahraničí na splnenie jej pohľadávky voči devízovému cudzozemcovi, ktorej prevod do tuzemska nie je podľa zahraničného právneho predpisu možný.

(2) Devízový tuzemec môže použiť v zahraničí bez devízového povolenia sumu uhradenú v zahraničí na splnenie jeho pohľadávky voči devízovému cudzozemcovi

a) na úhradu zahraničných daní a poplatkov z tejto pohľadávky,

b) na úhradu preukázateľných výdavkov spojených so správou a udržiavaním svojej nehnuteľnosti v zahraničí, ako aj na úhradu bežných úrokov a splátok hypotekárnych pôžičiek dojednaných v súlade so zákonom, pokiaľ táto suma je výnosom z tejto nehnuteľnosti,

c) na úhradu odmeny a výdavkov zahraničného právneho zastúpenia v súvislosti s uplatnením a vymáhaním tejto pohľadávky,

d) na úhradu depozitných poplatkov a výdavkov platených zahraničnému subjektu za úschovu a správu cenných papierov na ťarchu z ich výnosov.

§ 6
(k § 17 a 19 zákona)

Devízový tuzemec - fyzická osoba, ktorá je členom numizmatickej spoločnosti alebo obdobnej spoločnosti registrovanej podľa osobitného predpisu,[1]) nemá povinnosť uložiť na devízový účet v devízovej banke (§ 17 ods. 1 zákona)

a) platné mince cudzích štátov v množstve najviac 3 kusov toho istého druhu, ročníka a proveniencie,

b) platné bankovky a štátovky cudzích štátov v najnižšej vydanej nominálnej hodnote v množstve najviac 2 kusov toho istého druhu, ročníka a proveniencie,

aj keď presahujú protihodnotu česko-slovenskej meny uvedenej v § 17 zákona.

§ 7
Zmluvné prevzatie peňažných záväzkov a ich plnenie devízovým tuzemcom - fyzickou osobou v prospech devízových cudzozemcov (k § 20 a 23 zákona)

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia zmluvne prevziať peňažný záväzok voči devízovému cudzozemcovi a platiť na jeho splnenie na jeho cudzozemský účet vedený v cudzej mene alebo do zahraničia, nad rámec prípadov uvedených v § 23 ods. 1 zákona, ak ide o:

a) príspevky z členstva v medzinárodnej nevládnej organizácii,

b) nepredvídané výdavky spojené s dopravou alebo odťahom poškodených a havarovaných motorových vozidiel zo zahraničia na česko-slovenské štátne hranice,

c) výdavky za naliehavé lekárske ošetrenie v zahraničí a nevyhnutnú dopravu pacienta do tuzemska,

d) výdavky spojené s úmrtím osôb, ktoré zomreli pri pobyte v zahraničí, ako aj s ich pohrebom v zahraničí alebo s prevozom zomretých, prípadne ich telesných pozostatkov do tuzemska,

e) poplatky a výdavky v zahraničí súvisiace s uplatnením a vymáhaním práv a nárokov,

f) sumy na úhradu kaucií a pokút vymeraných príslušnými zahraničnými orgánmi,

g) poštovné a colné poplatky uhrádzané poštovej správe krajiny určenia za poštové zásielky dodané bez poplatkov a dávok,

h) poplatky za prihlásenie objavov, vynálezov a priemyselných vzorov v zahraničí,

i) účastnícke poplatky a poplatky za prihlášky na účasť na medzinárodných kongresoch, sympóziách, výstavách, prehliadkach, súťažiach a iných obdobných akciách v zahraničí,

j) náhrady za krytie čistokrvných zvierat v zahraničí,

k) podpory devízovým cudzozemcom do výšky 5000 Kčs ročne,

l) výdavky spojené s údržbou hrobov v zahraničí.

(2) Výšku platieb uvedených v odseku 1 musí devízový tuzemec - fyzická osoba preukázať dokladmi.

(3) Výšku kaucie uvedenej v písmene f) potvrdením česko-slovenského zastupiteľského úradu alebo Federálneho ministerstva zahraničných vecí; nevyhnutnosť a naliehavosť podpory uvedenej v písmene k) je devízový tuzemec - fyzická osoba povinná preukázať originálnymi dokladmi alebo ich overenými odpismi; tieto doklady môže devízový tuzemec - fyzická osoba nahradiť svojím čestným vyhlásením.

§ 8
Vývoz devízových hodnôt (k § 29 zákona)

(1) Devízový tuzemec môže bez devízového povolenia vyvážať zahraničné cenné papiere, ktoré nadobudol v súlade so zákonom.

(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia vyvážať devízové prostriedky neprevyšujúce protihodnotu 2000 Kčs odosielané v poštovej zásielke.

Vývoz a dovoz česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu (k § 30 zákona)

§ 9

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže v cestovnom styku bez devízového povolenia vyvážať do zahraničia peňažné prostriedky v česko-slovenskej mene do výšky 1000 Kčs.

(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba, ktorá pracuje v zahraničí, a devízový tuzemec - fyzická osoba, ktorá pracuje v tuzemsku, môže pri prekročení štátnej hranice za účelom výkonu zamestnania na území druhého štátu vyvážať bez devízového povolenia najviac 300 Kčs na osobu s podmienkou, že tieto peniaze v zahraničí nepoužije a dovezie ich späť do tuzemska.

(3) Devízový cudzozemec môže v cestovnom styku bez devízového povolenia doviezť do tuzemska a vyviezť z tuzemska prostriedky v česko-slovenskej mene do výšky 100 Kčs v hotovosti.

(4) Devízový cudzozemec môže v cestovnom styku bez devízového povolenia doviezť peňažné prostriedky v česko-slovenskej mene vo výške nad 100 Kčs v hotovosti, pokiaľ preukáže orgánom colnej správy potvrdením banky svojho štátu, že mu na základe platobnej alebo inej dohody[2]) tieto

prostriedky na cestu do tuzemska predala. Až do výšky tejto dovezenej hotovosti môže devízový cudzozemec peňažné prostriedky v česko-slovenskej mene v hotovosti vyviezť späť do zahraničia.

(5) Devízový cudzozemec môže v cestovnom styku bez devízového povolenia doviezť platobné dokumenty znejúce na česko-slovenskú menu vo výške uvedenej v potvrdení banky svojho štátu, že mu ich predala na cestu do tuzemska; do tejto výšky môže devízový cudzozemec v tuzemsku nepoužité platobné dokumenty znejúce na česko-slovenskú menu opäť vyviezť späť do štátu svojho bydliska alebo trvalého pobytu.

(6) Devízový cudzozemec pracujúci dlhodobo v tuzemsku môže v prípade cesty do zahraničia za účelom čerpania dovolenky, z rodinných dôvodov, krátkodobej služobnej cesty a pod. bez devízového povolenia vyviezť do zahraničia okrem sumy uvedenej v odsekoch 2 a 3 peňažné prostriedky v česko-slovenskej mene do výšky 1000 Kčs v hotovosti s podmienkou, že ich dovezie späť do tuzemska. Tieto prostriedky je povinný si nechať pri vývoze potvrdiť orgánmi colnej správy.

(7) Devízový tuzemec poskytujúci občerstvenie devízovým tuzemcom za česko-slovenskú menu počas prepravy v zahraničí je oprávnený dovážať peňažné prostriedky v česko-slovenskej mene, ktoré týmto predajom v zahraničí získal.

(8) Devízový cudzozemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia vyviezť cenné papiere znejúce na česko-slovenskú menu, ktoré vlastní podľa osobitného predpisu.[3])

§ 10

Devízový tuzemec a devízový cudzozemec môže bez devízového povolenia vyvážať do zahraničia okrem súm uvedených v § 9 tejto vyhlášky

a) najviac päť ročníkových sád platných česko-slovenských mincí,

b) česko-slovenské platné pamätné mince v počte do dvoch kusov z každej hodnoty.

§ 11

[K § 31 ods. 3 písm. b) zákona]

Vyjadrenie, že nejde o historické mince, vydávajú Národné múzeum v Prahe, Moravské múzeum v Brne, Slovenské národné múzeum v Bratislave, Česká numizmatická spoločnosť a Slovenská numizmatická spoločnosť. Vyjadrenie je oprávnená vydať ktorákoľvek z týchto právnických osôb.

§ 12

Rozsah a spôsob plnenia zákonnej vyživovacej povinnosti do zahraničia (k § 32 zákona)

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť voi devízovému cudzozemcovi, ktorej výška nebola určená právoplatným súdnym rozhodnutím alebo súdom schváleným zmierom, do protihodnoty 2000 Kčs na osobu a mesiac. Prepočet sumy 2000 Kčs sa vykoná kurzom platným v deň doručenia žiadosti o uskutočnenie prevodu do zahraničia.

(2) Prevody výživného do zahraničia vykonávajú devízové banky na základe žiadosti devízového tuzemca o uskutočnenie prevodu. K žiadosti je devízový tuzemec povinný najmenej jedenkrát v kalendárnom roku priložiť potvrdenie Ústredia pre medzinárodnoprávnu ochranu mládeže (ďalej len „Ústredie“) o tom, že zákonná vyživovacia povinnosť voči devízovému cudzozemcovi trvá a že sú splnené podmienky ustanovené v § 32 ods. 1 písm. b) zákona. Ústredie takisto potvrdí výšku výživného ustanoveného právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdnym zmierom.

§ 13
(k § 33 zákona)

Devízové povolenie sa takisto nevyžaduje na platenie preukázateľných výdavkov spojených so správou a udržiavaním zahraničných nehnuteľností devízových tuzemcov, ako aj na platenie bežných úrokov a splátok hypotekárnych pôžiiek dojednaných v súlade so zákonom, pokiaľ na ich platenie nemožno použiť výnosy z tejto nehnuteľnosti.

§ 14

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1992.

Minister financií Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Guvernér Štátnej banky česko-slovenskej:

Ing. Tošovský v. r.

1) Zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov.

2) § 45 zákona č. 22/1992 Zb. o Štátnej banke česko-slovenskej.

3) Zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.
Nariadenie vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky č. 532/1990 Zb. o vydaní štátnych dlhopisov na úhrady pohľadávok z priznaných odškodnení podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.